

zbiorów rękopisów, które czasem wzbudzały entuzjazm wśród badaczy. Rękopisy to więcej niż teksty: są świadkami, których świadectwo można wydobyć tylko cierpliwą pracą i zmuśnym badaniem naukowym.

Więcej informacji na ten temat, wraz z bardzo obszernym programem, można znaleźć na stronie internetowej: <http://www.congresodemanuscrito.com>.

3. MIĘDZYNARODOWY OKRĄGLY STÓŁ: FLORES AUGUSTINI. AUGUSTYŃSKIE FLORILEGIA W ŚREDNIOWIECZU

W dniach **10-21 IV 2017 r.** LECTIO (Leuven Centre for the Study of the Transmission of Text and Ideas in Antiquity, the Middle Ages and the Renaissance) zorganizowało w Leuven spotkanie okrągłego stołu na temat: *Flores Augustini. Augustyńskie florilegia w średniowieczu* (*Flores Augustini. Augustinian Florilegia in the Middle Ages*).

W panteonie kościelnych autorów późnoantycznych, św. Augustyn jest tym, którego twórczość jest najbogatsza i najbardziej zróżnicowana. Bardzo wcześnie, bo tuż po jego śmierci, powstało zapotrzebowanie na kompilacje najbardziej niezwykłych lub użytecznych fragmentów jego ogromnej spuścizny, tematycznych lub parafrazujących jego oryginalne utwory. Augustyn, oprócz Hieronima i Grzegorza Wielkiego, należy do nielicznych autorów, którym poświęcano osobno takie florilegia. Dotychczasowy spis wszystkich antologii późnoantycznych i średniowiecznych, poświęconych wyłącznie Augustynowi, wykazuje niemal setkę tego typu utworów. Oczywiście, nie wszystkie z nich mają to samo znaczenie. Do ważniejszych należą *Excerpta* Wincentego z Lerynu, *Sententia* Prospera z Akwitanii, *Excerpta* Eugipiusza, augustyńskie florilegia na temat *Corpus Paulinum* Bedy Wielebnego i Florusa z Lyonu, czy też *Milleloquium veritatis* Bartłomieja z Urbino. Nie można więc lekceważyć wpływu tego, co słusznie można nazwać „gatunkiem literackim” dla zachodniej, ale także wschodniej wiedzy na temat dzieł i myśli Augustyna.

Okrągły stół umiejscowił te teksty w centrum uwagi, proponując studia porównawcze głównych antologii augustyńskich. A oto główne pytania, na jakie starali się odpowiedzieć prelegenci: Jakimi źródłami dysponowali kompilatorzy? Co sprawiło, że kompilatorzy ograniczyli się tylko do niektórych dzieł Augustyna? Jakie doktryny wpłynęły (świadomie lub nieświadomie) na wybór tekstów źródłowych? Czy manuskrypty zawierające te kompilacje pokazują stan średniowiecznego czytelnictwa lub ich wpływ na poszczególnych myślicieli? Jakie jest lub jakie powinno być miejsce florilegiów w edycji oryginalnych dzieł Augustyna? W jakim stopniu florilegia zasługują na wydanie krytyczne? Jakie problemy redakcyjne są specyficzne dla tych florilegiów, których zachowały się rękopisy źródłowe? Szczególną uwagę poświęcono antologiom jako tekstom, których analiza ukazuje edytorom zarówno omawiane dzieła, jaki i ogólnie rzecz biorąc samego Augustyna. Konfrontacja źródeł, metod i celów najważniejszych florilegiów pozwoliła na pewno lepiej zrozumieć recepcję Augustyna w średniowieczu, i jak jego myśl nabrała wyjątkowego kształtu.

Więcej informacji na ten temat, łącznie z programem i streszczeniami prelekcji, można znaleźć na stronie internetowej: <http://lectio.ghum.kuleuven.be/lectio/laboratory-for-text-editing>.